

1884-05-30

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 5

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10089>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Ειδροποίησιν διατρίβει καταχωρίζονται αποκέρην

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Άρθρα εμμέτρη το πρόσημω της "Σάλπιγγος" καταχωρίζονται δωρεάν.

Συνδρομή ετησία προκληρωτία.
'Εν Κύπρω.....σελ. 8.
'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῳ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

• Παύσαθε ληροῦντες, καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
καὶ κροκοδείλους ποιῶντες. (Λουκ. Νικρ. Διάλ.)

Τῷ ΕΛΛΗΝΙΚῷ ΕΥΔΡΟΜῶ «Ν. ΜΙΑΟΥΛΗ»

Χαῖρε, Μιαούλη! εἰς αὐτὸ τὸ πρῶτό σου ταξίδι,
 ποῦ εἶδεν ἡ Μεσόγειος τὸ μόνο της στολίδι,
Σ' ὄλην σου τὴν περίοδον αὐτὴν ποῦ σεριανίζεις,
 κι' ὅσοι διψοῦν ἐλευθερίαν περνᾶς καὶ τοὺς δροσίξεις,
"Ἐφθασες, φίλε, κ' εἰς ἐμᾶς, κι' ἀπ' τὸ λαμπρὸ βασίλειο,
 ἦλθες σὰν ἐρχεται ὁ τὴν γῆν ἀκτίν' ἀπὸ τὸν ἥλιο·
'Απὸ τὸν κῆπο τῶν Μουσῶν, ἀπ' τῶν θεῶν τὰ κράτος,
 εἶσαι τῆς δάφνης ὄριμος καρπὸς καὶ μυρωδάτος·
Καὶ ὅσαις ὥραις σὲ κρατεῖ ἐδῶ ἡ ἀγκυρά σου,
 ὄλο μυρίζει τὸ νησί ἀπὸ τὴν μυρωδιά σου.
Μᾶς φαίνεται πῶς εἶς' ἐσὺ τοῦ κόσμου ὄλ' οἱ στόλοι.
 βλέπομεν καὶ θαυμάζομεν τὴν εὐμορφίαν σου ὄλοι:
Σὰν τὰ φτερά σ' τὸν ἀετὸ κ' ἡ χαίτη σ' τὸ λιοντάρι,
 σοῦ πρέπει ἡ ἀρματωσιὰ καὶ τὴν φορεῖς με χάρι·
Πρῶτη φορὰ ποῦ τὸ νησί σὲ βλέπει τὸ ὀικό μας,
 καὶ σὰν μεσούρανο βουνὸ σὲ βλέπει σ' τὸν γαλὸ μας.
Βουνὸ ποῦ κρύπτεις κόκκαλα, κρᾶνια τοῦ Ἰσλάμη,
 ποῦ ἐπτάχρονον ἠφαιστειὸ εἰργάσθη νὰ σὲ κάμη.
Αὐτὸ σ' τὴν πρύμη ποῦ κρατεῖς, τὸ γαλανὸ σημάδι,
 ποῦ ἔχει κράτος εἰς τὴν γῆ καὶ στήριγμα σ' τὸν ἄδῃ.
Ποῦ τὸ ὀστησαν ἀθάνατα καὶ σιδερένια χέρια,
 κ' εἶν' ὑψωμένο καὶ μιλεῖ σ' τ' ἀδελφὰ του τ' ἀστέρια,
Αὐτὸ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐθνικὴ σημαία,
 ἡ ἀθάνατος ἐλευθερία ποῦ φαίνεται ὠραία,
Αὐτὴ ἡ κόρη τ' οὐρανοῦ, ὅπου πολὺ τοῦ μοιάζει,
 ὅσον τὸ ἔχεις πῶς ψηλὰ, τὸσον εἰς σὲ ταιριάζει.
Ἦλθες καλὸν καιρὸν ἐδῶ γὰρ νὰ μᾶς χαιρετίσης.
 τώρα ποῦ ὀμορφίς' ἡ γῆ καὶ ποῦ γελά ἡ φύσις.
Τὰ στολισμένα μας βουνὰ κ' οἱ κάμποι τοῦ νησιῦ μας,
 κ' ἡ καθαρὰ μας θάλασσα, καθρέφτης τ' οὐρανοῦ μας,
Σὲ δέχονται, σὲ χαιρετοῦν με τοῦ Μα:του τὴν χάρι,
 καὶ σοῦ προσφέρουν μυρσινῶ καὶ δάφνης ἔν κλωνάρι.
Σὲ βλέπομεν, κι' ἀπὸ χερᾶν τρέχουν τὰ δάκρυά μας.
 Εἶθε νὰ δῶση ὁ θεὸς ποῦ βλέπει τὴν καρδιά μας,
Ν' ἀλθῇ ἡ μέρα γρήγορα αὐτὴ ποῦ καρτεροῦμεν,
 ἡ μέρα τῆς ἐνώσεως ὅπου θὰ ἐνωθοῦμεν.
'Εν Λεμησῶ 25 Μαΐου 1884. Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

N.B.

12

Ἡ κατὰ τὴν 25 Μαΐου (ε. π.) ἐλευσις τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐδρόμου «Ναυάρχου Μιαούλη» εἰς Λεμνησόον.

— — —

Πάσης ἄλλης περιγραφῆς τῶν κατὰ τὸν ἐνταῦθα κατάπλου τοῦ εὐδρόμου «Ναυάρχου Μιαούλη» λαβόντων χώραν ἐθεωρήσαμεν κατάλληλον καὶ δικαίον νῆς προτάξωμεν τὸ ἀνωτέρω λαμπρὸν ποίημα τὸ ἀνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς εἰκονίζον πιστῶς τὰ αἰσθήματα παντός Κυπρίου, τοῦ ποιητοῦ ἡμῶν κ. Β. Μιχαηλίδου, τοῦ καιροῦ μὴ γεθέντος τῶν ναμάτων τῆς Κασταλίας, ὡς ἐν ἐτέρῳ ποιήματι του παραπονούμενος καὶ ὁ ἴδιος λέγει, οὐχ ἦταν ὅμως προσεπικυροῦντος διὰ τῆς γονίμου ἀληθῶς φαντασίας του τὸν ὀρισμένον ὅτι «ὁ ποιητὴς δὲν γίνεται ἀλλὰ γεννᾶται.»

Δικαιούμεθα νὰ παραπονηθῶμεν πικρῶς ὅτι ἡ αἰφνιδια προσόρμησις ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν τοῦ «Ναυάρχου Μιαούλη» ἠδίκησεν ἡμᾶς κατὰ πῦλιν. Εἰσῆλθεν ἐν τῷ λιμένι καὶ μόλις καθ' ἣν στιγμήν ἠγκυροβόλει μία βροντώδης ὡς ἐκ τῶν τεσσαρῶν μερῶν τοῦ ὀρίζοντος μετὰ τρομφροῦ πατάγου προερχομένη φωνὴ ἀντήχησεν «εἶνε ὁ Μιαούλης» καὶ δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ πόλις σύσσωμος ἐκινήθη ἐκ τῆς μεγάλης ὀρμῆς δι' ἧς ἔτρεχον πάντες μικροὶ μεγάλοι γέροντες νέοι γυναῖκες ἄνδρες οἱ μὲν εἰς τὰ παραλάσσια καταστήματα ὅπως ἴδωσι καὶ διακρίνωσι καλῶς τὴν ἐπ' αὐτοῦ σημαίαν, ἄλλοι δὲ, οἱ πλεῖστοι εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ περιεκυκλώθη τὸ εὐδρομον ὑπὸ πλήθους λέμβων ὡς μυρμηκία ὑπὸ μυρμηκῶν, ἐστολισμένων διὰ Ἑλλ. σημαίων· δευτερόλεπτά τινα παρήλθον καὶ ἀμέσως φωνὴ λαοῦ φωνὴ ἐξερχομένη ἐκ τοῦ βάθους μυριῶν καρδιῶν φωνὴ λεπτῶν καὶ ἐγκαρδιῶν αἰσθημάτων ἀντηγήσασα ἐκ τε τῶν λέμβων τῆς ἀποβάθρας καὶ ὅλης τῆς παραλίας ἐξηπλώθη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ ἐσκορπίσθη εἰς τοὺς αἰθέρας «Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, Ζήτω ὁ Ναύαρχος Μιαούλης». Οὐδεμίαν ὑπερβολὴν μεταχειρίζομεθα λέγοντες ὅτι σπανίων τινῶν κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἔμενον στεγνοὶ οἱ ὀ-

φθαλμοὶ· οὐδὲν δὲ ψεῦδος λέγομεν βεβαιούντες ὅτι κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην τοῦ κοινοῦ θορύβου τῆς κοινῆς κινήσεως χωρικός τις ξυριζόμενος ἐσηκώθη ἔχων τὴν μίαν παρειᾶν ἀξύριστον, περιετύλιξε τὸ πρόσωπον διὰ μανδουλίου καὶ ἔτρεξε νὰ ἴδῃ τὸν «Ναύαρχον Μιαούλην».

Τὸ ἀτμᾶπλοῖον ἅμα ἀγκυροβόλησαν περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμισίαν περίπου μ. μ. ὥραν ἐχαιρετίσθη ἔξωθεν διὰ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας ἀντεχαιρετίσε δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐπαιάνισε τὸν Ἀγγλικὸν καὶ μετ' αὐτὸν τὸν ἔθνικὸν τῆς ἐλευθερίας ὕμνον. Νέα παταγώδης ἐκρηγῆσις ζητωκραυγῆων λαβούσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τῶν περικυκλωσατῶν λέμβων μετεδόθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας ἀπειρον πλῆθος καὶ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῆς παραλίας. Μετὰ ταῦτα ἐδέχθη ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς λέμβοις, ἡ δὲ μουσικὴ ἐξηκολούθει παιανίζουσα ἐπὶ τινα εἰσέτι λεπτὰ ἔθνικὰ ἄσματα καλυπτόμενα συνεχῶς διὰ τῶν βροντωδῶν ζητωκραυγῆσεων.

Κατόπιν ἐπεσκέφθη αὐτὸ ἐνλαμπρᾶ στολῇ ὁ ἐνταῦθα ὑποπρόξενος Κ. Γ. Α. Καλουτῆς χαιρετισθεὶς διὰ 5 καννοβολήσεων, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν, ἀκολουθῶν δὲ ἐξηλθὼν ἐν στολῇ ὁ Κυβερνήτης Κ. Δ. Κριεζῆς μετὰ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν καὶ τινῶν δοκίμων καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Διοικητὴν ἐν τῷ δικητηρίῳ, τὸν δημαρχον κ. Χ. Καρύδην καὶ τὸν Ὑποπρόξενον. Κατὰ δὲ τὴν 6 μ. μ. ὥραν ἐξηλθὼν ἡ μουσικὴ ἐν τῇ πρό τοῦ δικαστηρίου πλατεία καὶ ἐπαιάνισε πρῶτον μὲν τὸν ἀγγλικὸν μετὰ ταῦτα δὲ διάφορα ἔθνικὰ ἄσματα μέχρι τῆς 10 μ. μ. Κατὰ τὴν στιγμήν δὲ ταύτην ἀναβάς ἐπὶ τινος ὑψώματος ἀπήγγειλε τὸ ὠραῖον ποίημα του ὁ κ. Β. Μιχαηλίδης διακοπτομένος συνεχῶς ὑπὸ τοῦ ἐκ μυριώνττομάτων ἀναφώνουμένου «ζήτω» καὶ τοῦ εὐγε. Ἀλλὰ μέλαν ἀθυμίας νέφος κατεκάλυψεν ἅπαντας ὅτε ἔμαθον ὅτι ὁ Ν. Μιαούλης ἀναχωρεῖ κατὰ τὴν 12 μ. μ. Ἐπιτροπὴ ἀμέσως ἐστάλη εἰς τὸ πλοῖον, ἥτις παραστήσασα τὸν πῆθον τοῦ λαοῦ τῷ γενναίῳ Κυβερνήτῃ Κ. Δ. Κριεζῆ τοῦ νὰ μὴ στερῆσθαι αὐτὸν τόσον συντόμως τῆς ἔθνικῆς ταύτης χάρας, πάνυ εὐγενῶς μετέβαλεν ἀπό-

φασιν. Τὴν ἐπιούσαν, Σάββατον, ἐπεσκέφθησαν τὸ πλοῖον οἱ λοιποὶ ὑποπρόξενοι τῶν διαφόρων δυνάμεων χαιρετιζόμενοι πάντες διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς σημαίας ἐκάστης δυνάμεως καὶ διὰ 5 καννοβολήσεων ἡ ἡμέρα ὅλη κατηναλώθη εἰς ἐπισκέψεις τοῦ πλοίου ὑφ' ὄλου τοῦ πλήθους μ' ὅλην τὴν ταραχὴν τῆς θαλάσσης ἢ δ' ἀποβάθρα ἔγεμε καθ' ὅλην κληρίαν λαοῦ. Πολλοὶ ὑπὸ πολλῶν πολιτῶν τῆς κοινότητος καὶ τῶν σχολείων προσεφέρθησαν στεφανοὶ τῷ Κυβερνήτῃ καὶ τῷ πληρώματι μετὰ καταλλήλων ἐπιγραφῶν· τὸ δὲ ἑσπέρας ἐδόθη χορὸς εἰς ὃν παρήσαν πᾶσαι αἱ ἀρχαί, οἱ τῶν πρῶτα φερόντων πολῖται, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ὅσοις ἤρκει ὁ χώρος παιανίζουσης τῆς μουσικῆς τοῦ πλοίου· παταγώδεις χειροκροτήσεις καὶ ζητωκραυγῆσαι ἀντήχουν εἰς τὸ ἔξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ χοροῦ συνοστιζόμενον ἀπειρον πλῆθος, ὅτε ἠκούετο ἔθνικόν τι ἄσμα, μεγάλως δ' εὐρέστησε καὶ τοὺς ἐν τῷ χορῷ Ὀθωμανοὺς ἀκούσαντας παιανίζομενον ἐμμελέστατα τὸ τουρκικὸν μᾶρς ὑπὸ Ἑλληνικῆς Μουσικῆς ἢ ἐσωτερικῆς χαρᾶς τῶν διέλαμπεν ἐπὶ τοῦ κρᾶσι τοῦ πλοίου. Προπόσεις ἐγένοντο πρῶτον ὑπὸ τοῦ κ. Ἀργυρεπούλου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Δ. Κριεζῆ ἐπανακάμψαντος ταχέως εἰς τὸ πλοῖον ἐξ ἀδιαθεσίας, ὑπὲρ τῆς χαριστάτης Βασιλείσης Βικτωρίας, ἀκολουθῶν δ' ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Χ. Καρύδου ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων κατόπιν δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους, τοῦ Ἑλληνικοῦ, τῶν νκυτικῶν τῆς Ἑλλ. δυνάμεων καὶ ἐν τέλει ὑπὸ τινος τῶν τοῦ πλοίου δοκίμων διὰ καταλλήλου ἡδείας Ἑλλ. γλώσσης ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὁ χορὸς ἔληξε τὴν 2 π. μ. ἀποσυρθέντος τοῦ πληρώματος εἰς τὸ πλοῖον· τὴν ἐπιούσαν Κυριακὴν περὶ τὰς 6 1/2 π. μ. ἀνεχώρησε τὸ εὐδρομον διὰ Λάρνακα ἀφῆσαν ἐντυπώσεις ἀνεξάληπτους εἰς τὰς καρδίας πάντων· εὐχαὶ δὲ καὶ δεήσεις ἀνεπέμφθησαν ἐκ βάθους καρδίας ἀπάντων ὅπως εὐδοκήσῃ ὁ θεὸς, μέσον τὴν γενναίότητα τῶν μεγαθύμων Ἀγγλων χρησάμενος, καὶ ἐπανίδωμεν τὸν «Ναύαρχον Μιαούλην» καὶ ὑποδεχθῶμεν αὐτὸν μετὰ καρδιῶν πληρωμένων τῆς ἀπειριγράπτου ἐ-

κείνης χαράς τῆς ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως κοινου πόθου ἀπορρεούσης.

Ὁ "Μισούλης" ἐν Λάρνακι 27)8 '1. 84.

Φίλε Σαλπικτά.

"Αχ πότε θάλλῃ ὁ Μισούλης"! αὐτὸ ἐσκέπτετο ἡ πόλις μας αὐτὸ ἐσυλλογίζετο αὐτὸ ὠνειρεύετο· ἐγνώσθη τέλος ὅτι τὴν 11ην πρωΐν ὥραν τῆς σήμερον θὰ ἠγκυροβόλει εἰς τὸν λιμένα μας. Ἀμα τῆ αἰσίῳ ἀκούσματος, ἐ πάσα ἡλικία ἐ τάξεις ἐτέθη εἰς κίνησιν, ἵνα ὕσον οἷον τι συνεργήσῃ εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς ὑποδοχῆς. Ἐπὶ τούτῳ ἐπαυλώθη τὸ ταχυδρομικὸν "Ἐλπες," ἵνα ἐξέλθῃ εἰς προὑπάντησιν τῷ Μισούλη, ὅπερ κεκοσμημένων διασημαίων ἐ ἀνδρῶν ἐδέχετο τοὺς πανηγυριστὰς μέχρι τῆς ὀγδόης περίπου ὥρας, ὅποτε ἐξεκίνησε τὸ συνωσιμῶν πλήθος ἐκαρπύσει τὴν σιγὴν νὰ συναντηθῇ μετὸν Μισούλην· ἀπάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἐστραμμένοι εἰς τὸ ἀχανές τῆς θαλάσσης ἐ ἐφαντάζοντο καπνοὺς ἐρευγομένους ἐς τοῦ ἰσμοτος τῆς καπνοδόχης τοῦ Μισούλη· περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ἐ ἡμίσειαν ὥραν ὠράθη ὁ καπνὸς ἐ αἴφνης, ἡχηρὰ ἐ βροντώδης φωνὴ ἠκούσθη "Νὰ νὰ νὰ ὁ Μισούλης".

Ἀπορῶ χρωμάτων νὰ εἰκοίσω πιεῶς τὴν σιγὴν τῆς δεκάτης ἐ δέκα λεπτῶν ὥρας, καθ' ἣν ὑπῆρξεν ἡ συγκινητικώτατη συνάντησις, ὅτε αἱ φωναὶ τῶν ὑποδεχομένων σπασμοδικῶς ἀντήχουν ἀκριτοῦτου οὐρανοῦ "Καλῶς ἦλθες Μισούλη! Ζήτω τὸ ἔθνος! Ζήτω ἡ ἕνωσις! Ζήτω ὁ Μισούλης! ὅστις πάνυ ἐγενεῶς ἀτεχαιμέτισε διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῆς ἐυλογημένης σημαίας, διὰ τῆς ἀναβιβάσεως τῶν ναυτῶν ἐπὶ τῶν ἰσίων τοῦ πλοίου ἐ διὰ τῆς μουσικῆς παιανισάσεως τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Ὅποιος ἠδονῆς οἱ πατέρες ἡμῶν ἐστέρητο! ἀλλ' ὅποιος ἠδονῆς γέσσονται οἱ ἀπόγονοι! Κατόπιν ἐξηκολουθήσαμεν τὸν πλοῦν μετ' αὐτοῦ μέχρι τοῦ λιμένος ὅπου μετὰ Ζάντες εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ "Μισούλη," ὁ προεδρεύων κ. Ν. Λανίτης προσεφώνησε τῷ Κυβερνήτῃ καταλλήλως τῶν πόθων ἡμῶν ἐ αἱ πάλλουσαι καρδίαι ἐ πλημμύρουσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς μας δακρύων. Ὁ Κυβερνήτης ἠνυχαρίστησεν ἐπαξίως τὸν ἀγορητὴν ἐπὶ τῇ μεγαλοπρεπεῖ ὑποδοχῆς ἐ ἀμέσως ἡ μουσικὴ ἐπαύσθη ἐ οὕτω ἀνεχωρήσαμεν κατηνυχαριστημένοι ἐ καταγεγοητευμένοι.

Ὁ Κυβερνήτης ἀναχωρῶν τὴν Τετάρτην διὰ Λευκωσίαν· θέλει ἐπιστρέψῃ δὲ τὴν Πέμπτην διὰ νὰ πορευθεῖ εἰς τὸν χαρὸν ὅστις δοθήσεται τὸ ἐσπέρας. Τιμαὶ ἐδόθησαν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν, εἰς τὸν Διοικητὴν ἐ Γενικὸν Πρόξενον ὑπὸ τοῦ Μισούλη.

Καθ' ὅλον τὸ ταξίδι μέχρι Μαζωτοῦ Ἑλλ. ἠσμάτια ἐνδουσιωδῶς ψαλλόμενα ὑπὸ τοῦ κ. Κουκουζέλου ἐ Σία κατιγοήτευσαν τὰς παλλούσας καρδίαις μας.

Δ Ι Α Φ Ο Ρ Α.

Ὁ φίλος μου Μαυροκορδάτης ἐπαίξε καὶ καλόπαιξε τὸ πρόσωπό του καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτήν.

ἐδιωρίσθη, φίλε μου, μόνος του ἢ ἀπὸ ἄλλους, δὲν ξεύρω, ἀταξίας διὰ νὰ φυλάττῃ τὰξιν τὴν νύκτα τοῦ χοροῦ· ἐστάθη λοιπὸν ἀπ' ἐξῶ καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ πέντε παρεδῶν τὰξιν ἐκάμνε δύο σελλινηῶν ταραχῆν, καὶ διὰ νὰ φυλάξῃ δύο παρεδῶν ἡσυγίαν ἐπροξενούσε δέκα σελλινηῶν θόρυβον· τὴν αὐθάδειαν, τὴν βαρβαρότητα καὶ τὸν θόρυβον τὰ ἐκλώσε μαζὺ τὰ ἐκάμε βούνευρον, τὰ ἄλειψε ἔπο πάνω ὡς θερμὴν μετὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν ζυνάδαυ τοῦ καὶ με αὐτὸ ἐφύλαττε τὴν τὰξιν. Ἔτρεχε δὲ καὶ μέσα νὰ διευθύνῃ καὶ χορὸν ἀκόμη καὶ ἐσπρωξε με βάρβαρον τρόπον νέον τινὰ ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ διευθύνῃ κατρίλιαν. Εἰς τὸ τέλος ὀλίγον ἐλειψε νὰ χειροτανηθῇ ἀπόλυτος Σιάχης, ἀλλ' ἄς συγχωρῇ τῶν ἀγαπητῶν προσώπων χάριν τῶν ὁποίων ἐγένετο ὁ χορὸς.

Ἐμάθομεν ὅτι παρεπονήθη ἀπὸ τοὺς Λεμησιῶς ὅτι τὸν μισοῦν ὅλοι· αὐτὴ εἶνε μία ἀλήθεια τὴν ὁποῖαν εὐγέντουποῦδεντὴν ἐκρυψεν· εἶνε ὅμως καὶ μία εἰλικρινὴς σύστασις τοῦ ἑαυτοῦ του, καὶ μπράβο του διὰ τὴν εἰλικρινείαν του. Ἐμάθαμεν ἀκόμη ὅτι ἀναθεματίζει τὴν ὥραν ποῦ ἄθε ἔς τὴν Λεμησῶν· αἱ ἐδῶ εἴμεθα συμφωνότατοι διότι καὶ ἡμεῖς τὸ ἴδιον κάμνομεν· καὶ ἂν θέλῃ, θὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ πολὺ, νὰ συμφωνήσωμεν ἀκόμη εἰς ἓν πρᾶγμα· δηλαδὴ νὰ εὐλογήσωμεν κ' ἡμεῖς κ' ἐκεῖνος τὴν ὥραν ποῦ θὰ φύγῃ· αὐτὴ ἡ τελευταία καλωσύνη του θὰ σκεπάσῃ ὅλας τὰς ἄλλας.

Ἡ Κυρὰ «Herald in Cyprus» μέσα μέσα κοιμάται καὶ ζυπνᾷ καὶ μᾶς διηγείται κάποια ὄνειρα ποῦ ἐκεῖνος ποῦ τ' ἀκούει νομίζει πῶς κοιμάται καὶ παίρνει τὸ χέρι του ἔς τὴν κεφαλὴν του νὰ πετάξῃ τὸν νύκτικόν σκοῦφον. Διεδόθη λέγει εἰς τὸν τῆς κατωτέρας τάξεως λαὸν ὅτι μέσα ἔς τὸν Μισούλην ἦτο καὶ ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος καὶ δι' αὐτὸ ἔτρεχε, με τόσην ζέσιν, πῶ! πῶ! πῶ! πῶς τὰ κόβει βρὲ ἀδελφέ! Κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν ἠκούσε τέτοιαν φήμην· ὥστε ἡ «Herald in Cyprus» λέγουσα «κατωτέρας τάξεως λαὸν ἐννοεῖ ἐκείνους ποῦ συναναστρέφεται κάθε μέρα μὲς ἔς τὸ Κλοῦπ, καὶ τότε

διαμαρτυρόμεθα διὰ τὴν τιμὴν ποῦ δίδει ἔς αὐτοὺς, ἢ πταίει ἐκεῖνος ὁ τυπογράφος ποῦ ἀμ' ἀκούσῃ τὰ ὄνειρα τῶν συντακτῶν τρικι τράκα τὰ τυπῶνει.

Παρατηρήθη ἐλλεψίς καταλλήλων τοῦ χοροῦ φορεμάτων. Μὰ Κύριοι σεῖς ποῦ ξεύρετε καὶ χορεύετε, πῶς δὲν κάμνετε νάχετε ἔτοιμα τὰ κατάλληλα φορέματα διὰ κάθε περίστασιν; τόσα καὶ τόσα ἐξοδα διὰ... καὶ διὰ... καὶ διὰ... καὶ δι' ἐν γομάρι διὰ κάμνετέ τα, καὶ λυπεῖσθε νὰ ἐξοδεύσῃτε μικρὰ πρᾶγματα νὰ κάμετε τὰ φορέματα ποῦ πρέπη, ὥστε ὅταν εὐρισκονται καὶ ξένοι νὰ γίνηται σωστή ἡ φιγούρα; Μήπως καὶ νομίσῃτε ὅμως πῶς ἦλθαν οἱ φραγκοράπται καὶ μοῦ εἶπαν νὰ γράψω αὐτὰ καὶ μοῦ ταξάν μάλιστα καὶ 10 τοῖς 100 προμήθειαν; Ἄ! ὄχι σὰς ὀρκίζομαι ἔς τὸν νέον Μάγδην ποῦ φάνη τῶρα ὅτι τέτοια δουλειὰ δὲν ἐγείνε.

Κ. Ἀλέξανδρε Κερκυραῖε.

Εἶδες ἐσὺ ἀδελφέ κακίαν ποῦ τὴν ἐνοῦν οἱ σημερινοὶ ἄνθρωποι, διότι ἐζήτησες νὰ πληρωθῆς ἀπὸ δύο λεμονάδας ἐν σελλίνι ποῦ κέρρασεν ἓνας εἰς ἓνα τοῦ πληρώματος τοῦ Ν. Μισούλη· ἐ διότι ἐζήτησες ἀπὸ δύο νερά νὰ πληρωθῆς τὸν κόπον σου, καὶ διότι ἀπὸ 4 πάσαις ποῦ ὄωσες εἰς ἄλλους ἐζήτησες 14 γρόσια, νὰ κακιωθοῦν οἱ ἄνθρωποι μαζὺ σου ἢ νὰ μὴ θέλουν τῶρα νὰ ἄλθουν ἔς τὸ καφενεῖον σου; εἶδες κακίαν ἀδελφέ ἐ μοῦ λέγεις καμὴν φεῶν ὅτι οἱ Κερκυραῖοι εἶνε κακοί; Μὰ εἰ ἐννοοῦσαν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, νὰ πάρῃς δύο σελλίνια διὰ δύο λεμονάδας νὰ μένονν εὐχαριστημένοι, ἢ εἶνε δυνατὸν νὰ κάμῃς σὶ τέτοιαν δουλειάν ποῦ μοιάζει σὰν κλεψιά; τί νὰ πῆς ἀδελφέ· αὐτοὶ οὔτε ἰσάφι ἐχουν οὔτε αἰσθημα· εἶνε σωτὸ Ἐβραῖμι μῆκακόν σας Κ. Α. Κερκυραῖε.

Βεβαίως ἐλπίδες τρέφομεν οἱ Ἕλληνες οἱ δούλοι οἱ ἀτενίζοντες πρὸς σᾶς Ἕλληνες τοῦ Μισούλη. Ἐλπίζομεν ἔς τὸ δευτέρου ταξίδι νὰ βρεθῶμεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρός· ἐλεύθεροι νὰ ζῶμεν. Διότ' εἴμεθ' Ἕλληνες ἢ δὲν πρέπει ἔτινος εἶνους νὰ μᾶς κρατοῦν ἔς τὰ νύκτα τοὺς ὠχρούς ἐ τικραμένους Ξεύρετε αἰεὶ τὴν μῶνα μας Ξεύρετε τὰ παιδιὰ τῆς.

Ξέρετε πώς οι Κύπριοι
ποθούν την ἀγκαλιά της

Ἕλληνας ελεύθερος ἐγώ
ἀλλ' ἢ πατρίς μουδούλη
τῆς πρέπει ἢ ἐλευθερία
ὡ τέκνα τοῦ Μιαούλη

Τοῦ Κριζῆ τοῦ ὄνομα
θέλει χρυσὸ στεφάνι
καὶ ὄχι ἀπὸ λούλουδα
διότι θὰ μαράνη

Ἀθάνατος ἡ δόξα σου
γιὰ τοῦ Ἡρώος μας
τοῦ ἀτρομήτου Κριζῆ
τοῦ τέκνου τῆς μητρός μας.

Ἡ Κύπρος εἶν' Ἑλληνική
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέπει
τὴν τύχην της τὰ τέκνα της
Ἐκείνη νὰ ζιέπη.

Εἶθε ὑπὸ τὴν σκέπην σου
Ἑλλάς πεφιλημένη
Νὰ εὐρεθῶμεν ἅπαντες
οἱ ὑποδουλωμένοι.

Δεμησῆ τὴν 27 Ἰουνίου 84.
Μ. Ι. Εὐθέβουλος.

Εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ "Μιαούλη".

Θέλω νὰ ψάλλω καὶ ἐγώ,
τ' ἀδύνατον πουλάκι
Μὰ ἡ φωνή μου δὲν μοιάζει
μὲ τὸ ἀηδονάκι

Ὁ Κόρακας εἶν' κόρακας
ἢ ὅμως εἰς αὐτὸς κράζει
Τοῖ κόνου του ἢ τὴν χαρὰν
στὸν Πλάστην του ἐκφράζει

Σὲ χαιρετῶ λοιπὸν ἢ γὼ
Ναύαρχέ μου Μιαούλη
Μαζὺ μὲ σὲ, ἠγαπητὲ
τὴν συντροφίαν σου οὐλη

Νὴ ἀγκαλιάσω ἤθελα
κείνα τὰ Ἑλληνάκια
Κανάρη καὶ τοῦ Βόγσαρη
ἐνδοξα ἑγγονάκια

Ὅπου τὰ ἔφορε ἐδῶ
τοὺς ἀδελφοὺς νὰ ἰδῶσι
Νὰ δούν πὺς εἶμεθ' Ἕλληνες
νὰ παρηγορηθῶσι

Καὶ νὰ τοὺς εἴπωμεν ἢ μίς
σὰν φθάσουσι στὴν Ἑλλάδα
Νὰ ποῦμε τὴν μητέρα μας
μὰ μὲ πολλὴν πικράδα

Ὅτι τὰ τέκνα της μακρὰν
στενάζουν εἰς τὰ ξένα
Ἵπ' ἀλλοθρήσκων τὸν ζυγὸν
π' αὐτὴν κεχωρισμένα

Ταλαίπωρα σκεπτόμενα
τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος
Ζητοῦν μὲ πόθον νὰ ριφθοῦν
τοὺς κόλπους τῆς Ἑλλάδος

Κι' ἄς ζῶσι καὶ χωρὶς ψωμί
ἄς ζῶσιν ἀπὸ χῶμα
Ἄσκει μὲ τὴν μητέρα των
νὰ ὦσι τὸν αἰῶνα

Ταῦτα τὰ λόγια πέτετε
ἐνδοξα Ἑλληνάκια
Καὶ χάριν θὰ μᾶς κάμετε
καλὴ μὲς ἀδελφάκια

Καὶ τότε ἢ μήτηρ μας αὐτῆ
αὐτὴ γιὰ θὰ φροντίση
Τὰ τέκνα τῆς τὰ γιήσια
νὰ μὴ κατακαρδίση

Νὰ τὰ γλυτώσῃ νρήγορα
ποῦ τὸν ζυγὸν τῶν ξένων
Τῶν ξένων τῶν ἀλλοεθνῶν
πὸ μᾶς ἐχθαιρομένων.

Ε. Π. Εὐθυμιάδης.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος"

Μερικοὶ στενοκέφαλοι καὶ κουφόνοες
μη δυνάμενοι νὰ ἐνηθώσῃ τὰς ἀρχὰς ἐκ
τῶν ὁποίων ὀρμάται εἰς τὰς πράξεις της
ἢ πατρικὴ ἡμῶν Κυβέρνησις οὐδὲ τὰ ἀ-
ποτελέσματα τῆς πολιτικῆς της νὰ φαν-
τασθῶσι, κατηγοροῦσιν αὐτὴν πόσον ὀ-
μῶς θὰ μετανοήσωσι καὶ συγχώρησιν ἐπὶ
τούτῳ θὰ ζητήσωσιν, ἂν ποτε ἐκ τῶν
ἀποτελεσμάτων ἐνηθώσῃ καὶ τὰς αἰτίας!
Οὕτω π. χ. κραυγάζουσι καὶ τσιρίζουσι
ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετὸ "ἱκκίσαχι" ἔδω-
κε τόσον μακρὸν σχοινὶ εἰς τοὺς κλέπτας,
ὥστε οὗτοι ἀποδρασυνθίντες, εἶναι φόβος
μήπως κλέψωσι καὶ καμῖαν ἀστυνομίαν ἢ
τὴν πωλήσωσιν εἰς κανὲν πειρατικὸν κα-
ράβι τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ φορτώσῃ κλε-
ψιμῶνας γαδάροους, βόρδους, ἢ βῶδια.
Ὁ φόβος οὗτος εἶναι ὅλως ἀνυπόστατος
διότι αἱ ἀστυνομίαι α.) σπανίως ἐξέρχον-
ται τῶν πόλεων β.) δὲν πλησιάζουσιν εἰς
μέρη ἐνθα ὑποτίθεται ὅτι ὑπάρχουσι κλέ-
πται γ.) εἰς τὰς θύρας των ἔχουσι
κλεῖδρα στερεὰ καὶ δ.) κατακλίνονται τό-
σον ἐνωρίς, ὅσον οὐδ' αὐταὶ αἱ ὄρνιθες ἢ
ἐν γένει τόσον προφυλακτικῶς μέτρα λαμ-
βάνουσιν ὥστε ἀδύνατον νὰ κλαπῶσιν ὅ-
σον δ' ἀφορᾷ τὸ μακρὸν σχοινὶ τὸ ὁποῖον
διὰ τοῦ "ἱκκίσαχι" ἐδόθη εἰς τοὺς κλέ-
πτας, ἔχει καὶ αὐτὸ τὸν λόγον του.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει σκοπὸν νὰ κατα-
στήσῃ ἡμᾶς λαὸν πολεμικὸν καὶ ἐπειδὴ τὰ
τουφέκια εἶναι ἐπιβλαβῆ, δὲν μᾶς ἐπιτρέ-
πει νὰ τὰ μεταχειρίζομεθα θὰ μᾶς κατα-
στήσῃ λοιπὸν ἐπιτηδεῖους νὰ βλάπτω-
μεν τὸν ἐχθρὸν διὰ γυμνῶν χειρῶν ἢ ἀ-
σκήσις αὐτῆ, τοῦ κλέπτειν δηλονότι μετ'
ἐπιτηδειότητος, ἔτι, ὡς γνωρίζεται, οὐ

μόνον ἐπιτηδεῖται, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεω-
τικ' εἰς τοὺς παῖδας τῶν Σπαρτιατῶν οἴ-
τινες ἐμαστιγοῦντο, διὰ τὴν ἀνεπιτηδειώ-
τητά των, μὴ ὅταν ἐφωρῶντο κλέπτων-
τες καὶ ἢ Κυβέρον. ἡμῶν σήμερον τιμωρεῖ-
τοὺς κλέπτας ὅταν ἀποδειχθῶσι ἐνοχοί,
ὄχι διότι ἐκλεψαν, ἀλλὰ διότι ἐφάνησαν
ἀπρόσεκτοι καὶ δὲν ἐξήσκησαν ἐπιτηδεί-
ως τὴν τέχνην, Δὲν εἶδετε πὺς ἐβράβευ-
σεν ἕνας Διοικητὴς τοὺς Ἀθιγγάνους οἴ-
τινες διὰ καμπόσων "πιλμί", "πιλμίς"
ἀπέφυγον νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἐκλεψαν;
ἤρα ἀρετὴ τὸ κλέπτειν ἐπιτηδειῶς!!

Ἀναγγεῖλτε λοιπὸν διὰ τῆς Σάλπιγ-
γὸς σας εἰς μὲν τὴν ἐντιμὸν τῶν κλεπτῶν
συντεχνίαν, ὅτι ὄλιγον βραβεῖον δίδω εἰς
τὸν ὅστις κατορθώσῃ νὰ κλέψῃ ἕνα ἀστυ-
νόμον καὶ τὸν χῶσῃ εἰς μίαν βαρέλλαν μὲ
τὸ ξεῖδι εἰς δὲ τοὺς φωνάζοντας ὅτι κα-
κῶς πράττει ἡ Κυβέρνησις μὴ καταδιώ-
κουσα τοὺς κλέπτας, νὰ σκάσωσι, πέτους
ἐκ μέρους μου, διότι εἶναι ἀμαθεῖς καὶ ἀ-
παιδεῦτοι κατηγοροῦντες τῆς σοφίας ἐκεί-
νης· οἱ κλέπται πρέπει νὰ ἐνθαρρύνωνται
διότι θὰ καταστῶσι χρήσιμοι τῷ τόπῳ
κακὸν εἶναι νὰ ἐπισκέπτηται τις ταῖς
Μαγδαλιναῖς καὶ διὰ τοῦτο Ἀστυνομοὶ ἢ
ὑπαστυνόμοι ἀπὸ δυσμὰς ἡλίου εἰσέρχον-
ται καὶ διανυκτερεύουσι παρ' αὐταῖς διὰ
νὰ μὴ εἰσέρχωνται καὶ ἄλλοι διαφθειρό-
μενοι ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς. Βάδιε Σε-
βαστοτάτη Κυβέρνησις, τὸν δρόμον σου
καὶ ποῶς σ' ἐρωτᾷ!

25 Μαΐου 84. Φιλ. Α. Λήθης.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος ια.

Κύβος ὕβος.

Λυτῆρες. Ν. Γ. Μαληκίδου. Ἐκ Λευ-
κωσίας Ι. Γ. Μιχαηλίδης.

Λύσις ἐρωτήσεως.

Ἡ γυνὴ ἐγεννήθη τὴν 29 Φεβρ. ἐπο-
μένως κάθε τέσσαρα ἔτη ἐορτάζουσα τὴν
ἡμέραν τῆς γεννήσεώς της ἤτο ὅτε ἐώρ-
ταζεν εικοστὴν φορὰν χρονῶν 80, ὁ δὲ υἱ-
ὸς ἐγεννήθη τὴν α. Μαρτίου.

Λυτῆρες. Σ. Μ. Μ. Δ. Φραγκοῦδης.
Ἐκ Λευκωσίας Ι. Γ. Μιχαηλίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ιβ.

Μέσον κ' ἀμετάβουλον, σύμφωνα δύο μόνα
ποιοῦσι τὴν φωνὴν μόν
Προφέρων με θὰ αἰσθανθῆς ἢ φαντασθῆς
συνάμα ἢ γνῶσιν ἢ μορφήν μου.
Δὲν μ' εὐρες;.. κ' εἰς θηρία κ' εἰς ἀνθρώ-
πους ζῶα ὅλα ἄλογα ἢ λογικά
Μὲ ἰδώρῃσιν ὁ πλάστης ὁ Παναγάθος δι'
ὅλα τροφήν πρώτην δι' αὐτά.
Χ. Π.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας"